

Derved undgaar man disse Harmonika-bevillinger, som ikke kan fremme Spar-sommeligheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Ja, det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Slengerik nu siger, men det er just det, der sker. Forholdet er jo det, at naar Finanslovforslaget udarbejdes og Budgettet lægges, maa man gøre sin Beregning efter, hvor meget Udgiften til det og det har været i Henhold baade til Finansloven og Tillægsbevillingsloven i det foregaaende Aar, og man opfører saa en kalkulatorisk Bevilling, som man i Overensstemmelse dermed tror vil passe. Viser det sig saa hen paa Vinteren, at den ikke passer, og man kender den samlede Udgift, saa søger man en yderligere Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, saa at man har de Penge, man skal bruge. Men altsaa, naar man fremlægger Budgettet, er man selvfølgelig nødt til at lade Beløbet være kalkulatorisk, alt andet er umuligt. Der er brugt det og det Beløb sidste Aar, og naar man skal bedømme, hvor meget der vil kræves i det kommende Aar, maa man tage sit Bestik derefter; senere maa man saa søge, hvad der derudover er nødvendigt. Derfor paastaar jeg, at de anslaaede Summer vil man ikke kunne komme bort fra, da man ikke kender de endelige Summer, naar man udarbejder Finanslovforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slengerik har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Naar man har Tillægsbevillingsloven, saa har man, hvad der er nødvendigt, dersom de Penge, man har faaet, ikke slaar til — særlig gælder det Udgifter, der flyder af bestaaende Love. Men en Ting, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen maaske ikke har lagt Mærke til, er, at Administrationen er inde paa for en Masse af anslaaede Bevillingers Vedkommende ikke at søge Tillægsbevilling — det omtalte jeg før, men det hørte det ærede Medlem maaske ikke. Administrationen søger ingen Tillægsbevilling, den gaar ud fra, at naar den har en anslaaet Bevilling, er det tilstrækkeligt, og saa behøver den ikke at gaa til Lovgivningsmagten for at faa en Tillægsbevilling. Men naar man har Tillægsbevillingsloven,

saa er man i Stand til — ganske særlig naar det gælder Bevillinger, der flyder af bestaaende Love — at faa de Beløb, der er nødvendige; saa har man et bestemt Beløb opført paa Finansloven og et bestemt Beløb opført paa Tillægsbevillingsloven, og saa er man fri for den kalkulatoriske Bevilling, om hvilken jeg før sagde, at hverken Statsrevisionen eller Rigsdagen kan gøre nogen virkelig Indvending mod Overskridelse gældende, i alt Fald ikke, hvis Rigsdagen vedtager dette. Men saa har de kalkulatoriske Bevillinger i den Grad skiftet Karakter, at jeg ikke kan være med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg ved ikke, hvad det er for Bevillinger, det ærede Medlem sigter til, som Ministeriet ikke har søgt paa Tillægsbevillingsloven, naar Bevillingen paa Finansloven ikke har slaaet til. Men lad mig tage et ganske konkret Eksempel. Der er paa det sidste Statsregnskab brugt 27 Mill. Kr. til Alderdomsunderstøttelser. Nu udarbejdes det kommende Budget, og Spørgsmaalet er: Hvor meget skal der bruges? Man har ment — hvad jeg for øvrigt mener ikke er rigtigt —, at man kunde nøjes med 24 Mill. Kr., idet man forventede, at Dyrtidstilløget gik noget ned. Man anslaaer altsaa 24 Mill. Kr. paa Finansloven. Hvis det nu viser sig, at dette ikke passer, søger man en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven paa det Beløb, som man yderligere har Brug for. Men i det Øjeblik, da man udarbejder Budgettet, maa man danne sig et Skøn over, hvor meget der skal bruges, og derfor kan Bevillingen kun være anslaaet. Det samme gælder Bevillingerne til Sygekasser, til Arbejdsløshedsvæsenet, Invalidevæsenet o. s. v. Jeg mener derfor, at man saglig set ikke kan komme bort fra disse anslaaede Bevillinger, som flyder af bestaaende Love.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slengerik har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Naar man har Tillægsbevillingsloven, har man nok. I det Øjeblik, da Finanslovforslaget udarbejdes, at nævne absolut den Sum, der skal bruges, lader sig naturligvis ikke gøre, tværtimod maa man tidt være paa det rene med, at den maa overskrides. Men saa ved man,